

ปัจจัยด้านการบริหารกับคุณภาพการศึกษาสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในภูมิภาคหนึ่งของประเทศไทย

Management Factors and Educational Quality of Schools Affiliated with the Office of the Private Education Promotion Commission in a Certain Region of Thailand

ทิวาพร แก้วเดียวแสง¹

Tiwaporn Kaewdiaosang¹

ในตะวัน กำหอม^{2*}

Naitawan Kumhom^{2*}

โสภี วิวัฒน์ชาญกิจ³

Sopee Wiwatchankit³

ทิพย์วรรณ มูลศาสตร์⁴

Tippawan Moonlasart⁴

^{1,2,3,4}สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะสังคมศาสตร์และศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยทองสุข

^{1,2,3,4}Department of Educational Administration, Faculty of Social Sciences
and Education, Thongsook College

Corresponding author, e-mail: ^{2*}angkor1234@hotmail.com

Received: February 09, 2025; **Revised:** February 28, 2025; **Accepted:** February 28, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับปัจจัยด้านการบริหารสถานศึกษา (2) ศึกษา
ระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา และ (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารกับ
คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในภูมิภาคหนึ่ง
ของประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนภายในภูมิภาค
หนึ่ง จำนวน 381 คน โดยใช้ แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามได้รับการ
ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Item-Objective Congruence: IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน
มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.67 - 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability: Cronbach's Alpha)
เท่ากับ 0.908 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน รวมถึง การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's
Correlation Coefficient) ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยด้านการบริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับ

มาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การมุ่งเน้นบุคลากร การมุ่งเน้นผู้เรียน ภาวะผู้นำ การวางแผนกลยุทธ์ และการจัดการกระบวนการ ตามลำดับ (2) คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการจัดการและการทำงาน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน และทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ตามลำดับ (3) ปัจจัยด้านการบริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพการศึกษาในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : ปัจจัยด้านการบริหาร, คุณภาพการศึกษา, การบริหารสถานศึกษาเอกชน

Abstract

This study aimed to (1) examine the level of school management factors, (2) assess the level of educational quality in private schools, and (3) investigate the relationship between management factors and the educational quality of schools affiliated with the Office of the Private Education Promotion Commission in a certain region of Thailand. The sample consisted of 381 educational personnel from private schools in a specific region. A questionnaire was used as the research instrument for data collection. The questionnaire was validated for content validity using the Item-Objective Congruence (IOC) method by three experts, yielding an IOC range of 0.67 to 1.00. The reliability of the instrument, as measured by Cronbach's Alpha coefficient, was 0.908. Data analysis was conducted using descriptive statistics, including percentage, mean, and standard deviation, as well as Pearson's Correlation Coefficient to analyze relationships between variables. The research findings revealed that: (1) Overall, school management factors were at a high level. In descending order, the ranking of these factors was a focus on personnel, a focus on students, leadership, strategic planning, and process management. (2) The overall educational quality of the schools was also at a high level. When ranked in descending order, the aspects were academic achievement, management and work skills, desirable student attributes, and self-directed learning skills. (3) A moderate positive correlation was found between school management factors and educational quality, with statistical significance at the 0.01 level.

Keywords : Management Factors, Educational Quality, Private School Administration

บทนำ

ปัจจุบันโลกกำลังเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาบุคลากรของชาติให้ได้รับความรู้ ความสามารถและมีคุณภาพอย่างทั่วถึงนับเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความอยู่รอด ของประเทศ ซึ่งการศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง ในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคมได้ เนื่องจากการศึกษาเป็น กระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองตลอดชีวิต ตั้งแต่การวางรากฐานการพัฒนาของชีวิตเมื่อแรก เกิดการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถต่างๆ ที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข และการศึกษาเป็นกระบวนการให้ การรับ และการสร้าง ประสบการณ์ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวสามารถปรับเปลี่ยนทัศนคติโดยสร้างจิตสำนึก เพิ่มพูนทักษะ ปลูกฝังค่านิยม ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของสังคมไทย (ปรัชญา เวสารัชช์, 2545)

การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนเพื่อต้องการส่งเสริมสถานศึกษา มุ่งเน้น เพื่อสามารถยกระดับสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลซึ่งรัฐบาลต้องมีการช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุนในด้านต่างๆ เช่น ด้านวิชาการ งบประมาณ เป็นต้น Schultz (1982, อ้างถึงในสุทธาน อ้นเกียรติพงษ์, 2553) กล่าวว่า การส่งเสริมสนับสนุนให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ การศึกษาจะทำให้ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของภาครัฐสูงขึ้นเพราะมีการแข่งขัน ดังนั้น บทบาทของภาคเอกชนจึงไม่เพียงแต่ช่วยให้มีทรัพยากรในการจัดการศึกษาเพิ่มขึ้นแต่ช่วยส่งเสริม ประสิทธิภาพและความสำเร็จของการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งการบริหาร การศึกษาสู่ความเป็นเลิศ เป็นแนวทางการบริหารโรงเรียนเอกชน เพื่อให้โรงเรียนมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับของสังคม กรอบแนวคิดของการบริหารเพื่อให้องค์กรมีการปรับปรุงการบริหารเพื่อมุ่งเน้น คุณภาพโดยให้มีการปรับปรุงคุณภาพทั่วทั้งองค์กรและมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันขององค์กรให้ดำรงอยู่ได้ตามสภาพแวดล้อมหรือปัจจัยที่เปลี่ยนแปลง อย่างต่อเนื่อง และอาจกล่าวได้ว่า ความเป็นเลิศและความสำเร็จของ โรงเรียนเอกชนถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญที่สุด เป็นหน้าที่และภารกิจของผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย ผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องรับผิดชอบพัฒนาการศึกษาเอกชนให้อยู่รอดได้ (สุณิสา เศษระพานิช, 2548)

คุณภาพการศึกษาโรงเรียนเอกชนมีการส่งเสริม พัฒนาสถานศึกษาให้มีชื่อเสียง และเป็นที่รู้จักด้านคุณภาพการศึกษาเพื่อสามารถยกระดับสถานศึกษาให้มีคุณภาพ หลายสถานศึกษา พยายามพัฒนาให้มีความเหมาะสมกับสถานศึกษา มีนักวิชาการหลายท่านพยายามก าหนดกรอบ แนวคิดเกณฑ์ รูปแบบการพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพมากขึ้น ซึ่ง รัชต์วรรณ กาญจนปัญญาคม (2550) ได้กล่าวถึง เกณฑ์ด้านคุณภาพ การศึกษาในการดำเนินงานด้านการศึกษา ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประชากรและส่งผลสำคัญ ยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ โดยได้มีการปรับปรุงและพัฒนาเกณฑ์เพื่อให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง และน าแนวคิดเชิงระบบเข้ามาเป็นแนวทางในการประเมินด้วย ส่วนวีรพจน์ ลือประสิทธิ์สกุล (2542) ได้กล่าวถึงรูปแบบของระบบบริหารที่มีคุณภาพระดับโลกที่กำหนดเป็นรูปแบบรางวัลคุณภาพ แห่งชาติของแต่ละประเทศซึ่งเป็นแม่แบบของระบบบริหารตามแนวทาง TQM โดยเฉพาะในประเทศ ที่พัฒนาแล้ว ได้แก่ เกณฑ์รางวัลคุณภาพ European Quality Award (SQA), เกณฑ์รางวัล คุณภาพ Malcolm Baldrige National Quality Award, เกณฑ์รางวัลคุณภาพ ประเทศออสเตรเลีย Australia Quality Award, เกณฑ์รางวัลคุณภาพประเทศญี่ปุ่น Japan Quality Award

(JQA), เกณฑ์รางวัลคุณภาพประเทศสิงคโปร์ Singapore Quality Award (SQA), และเกณฑ์รางวัลคุณภาพ ของประเทศไทย Thailand Quality Award (TQA) เป็นต้น

จากแนวคิดดังกล่าวทำให้หลายประเทศพยายามนำกรอบแนวคิดเกณฑ์รางวัล คุณภาพ มาพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับบริบทในพื้นที่ประเทศตัวเองเพื่อสามารถพัฒนาส่งเสริม สถานศึกษาให้มีคุณภาพการศึกษา ซึ่งประเทศมาเลเซียและประเทศอินโดนีเซียมีการนำแนวคิดด้าน การบริหารเกณฑ์รางวัลคุณภาพของ Baldrige National Quality มาปรับปรุงเป็นแนวทางการ บริหารสถานศึกษาและการพัฒนาการศึกษาประเทศอินโดนีเซีย และประเทศมาเลเซีย และมีการ ประเมินมาตรฐานคุณภาพสถานศึกษา เรียกว่า “STANDARD KUALITI PENDIDIKAN” ส่วนประเทศไทยมีนักวิชาการศึกษาพยายามศึกษาด้านการจัดการศึกษา มีงานวิจัย ของสุพรรณ ศรีบุรพาภิรมย์ (2543) ศึกษาการบริหารโรงเรียนเอกชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน คุณภาพการศึกษาจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พบว่า สภาพและปัญหาการบริหาร โรงเรียนตามโครงการรับรองมาตรฐาน คุณภาพการศึกษา มีดังนี้ 1) ด้านปรัชญาและเป้าหมายของ โรงเรียน 2) ด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียน การสอน 3) ด้านบุคลากร 4) ด้านทรัพยากรเพื่อการ เรียนการสอน 5) ด้านการจัดการ การบริหารมีแผนปรับปรุง โรงเรียน 6) ปัจจัยด้านกิจการนักเรียน และ 7) ด้านสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเป็น สิ่งสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ปัญหาหลักที่พบคือการขาดแนวทางการบริหารที่ ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ บุคลากรทางการศึกษาอาจไม่มีความรู้หรือทักษะที่เพียงพอในการจัดการศึกษา ส่งผล ให้คุณภาพการศึกษาลดลงนอกจากนี้ ยังพบว่าการขาดการสนับสนุนและการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการขาดแคลนทรัพยากรที่จำเป็นในการพัฒนาการเรียนการสอน ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อการสร้าง สภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564).

อย่างไรก็ตามการบริหารการศึกษาเป็นวิธีการที่สามารถพัฒนาสถานศึกษาให้มี คุณภาพ ผู้บริหารสถานศึกษามีส่วนสำคัญในการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อพัฒนาให้มีคุณภาพ สามารถยกระดับผู้เรียนและสถานศึกษาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นเพื่อให้สถานศึกษาและผู้เรียนมี คุณภาพ การศึกษาที่ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยด้านการบริหารกับคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ของบุคลากรทางการศึกษาในภูมิภาค หนึ่งในประเทศไทย เพื่อสามารถเป็น แนวทางและกรอบแนวคิดในการกำหนดนโยบายการบริหาร คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ของ บุคลากรทางการศึกษา ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยด้านการบริหาร ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน ในภูมิภาคหนึ่งของประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน ในภูมิภาคหนึ่งของประเทศไทย

3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารกับคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในภูมิภาคหนึ่งของประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านการบริหารกับคุณภาพการศึกษาสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ของบุคลากรทางการศึกษา ในภูมิภาคแห่งหนึ่งในประเทศไทย ผู้วิจัย โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขอบเขต ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในภูมิภาคหนึ่งของประเทศไทย ซึ่งมีจำนวน ประมาณ 8,000 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในภูมิภาคแห่งหนึ่ง จำนวน 385 คน ซึ่งคำนวณจากสูตรของ Taro Yamane (1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อน 5% โดยได้ขนาดตัวอย่าง 381 คน อย่างไรก็ตาม เพื่อความสมบูรณ์ของการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้นเป็น 385 คน เพื่อชดเชยกรณีที่อาจมีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ครบถ้วน

การสุ่มตัวอย่างใช้วิธี การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งตามประเภทของโรงเรียน (เช่น โรงเรียนระดับอนุบาล, ประถมศึกษา, มัธยมศึกษา หรือโรงเรียนที่เน้นหลักสูตรพิเศษต่างๆ) และใช้วิธี การสุ่มแบบสัดส่วน (Proportional Sampling) เพื่อให้มั่นใจว่าตัวแทนของกลุ่มตัวอย่างครอบคลุมทุกประเภทของโรงเรียนเอกชนในภูมิภาคที่ศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือในการศึกษาโดยใช้เครื่องมือคือแบบสอบถาม จำนวน 381 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามระดับปัจจัยด้านการบริหารของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ของบุคลากรทางการศึกษา ในภูมิภาคแห่งหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียน ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร ด้านการวางแผนกลยุทธ์ และด้านการจัดการกระบวนการ โดยแต่ละข้อคำถามเป็นการให้ความสำคัญในแต่ละเรื่องที่มีคำตอบให้เลือกแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวความคิดของลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) (ในตะวัน กำหอม. 2559)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ของบุคลากรทางการศึกษา ในภูมิภาคแห่งหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด ได้แก่ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ผู้เรียน ด้านทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ด้านทักษะการจัดการและการทำงาน โดยแต่ละข้อคำถามเป็น

การให้ความสำคัญในแต่ละเรื่องที่มีคำตอบให้เลือกแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวความคิดของลิเคอร์ท สเกล (Likert Scale)

2. การพัฒนาเครื่องมือ

การพัฒนาเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ใช้ **แบบสอบถาม** เป็นเครื่องมือหลัก ซึ่งได้รับการตรวจสอบและพัฒนาให้มีความถูกต้องและเหมาะสม ผ่านกระบวนการดังนี้

2.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

- แบบสอบถามได้รับการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ **3 ท่าน** ในสาขาการบริหารการศึกษาและการวิจัยทางการศึกษา

- การประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวแปรที่ศึกษาใช้ ดัชนีความสอดคล้องของรายการกับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence: IOC)

- ผลการประเมินพบว่า ค่า IOC อยู่ในช่วง 0.67 - 1.00 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับ ดีถึงดีมาก ตามเกณฑ์ของ Rovinelli & Hambleton (1977) ที่กำหนดว่าค่า IOC ≥ 0.50 ถือว่ายอมรับได้

2.2 การตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability Testing)

- แบบสอบถามฉบับที่ผ่านการปรับแก้จากผู้เชี่ยวชาญได้นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน

- คำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

- ผลการทดสอบพบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.908 ซึ่งอยู่ในระดับสูงตามเกณฑ์ของ Nunnally & Bernstein (1994) ที่กำหนดว่า ค่าความเชื่อมั่น ≥ 0.70 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

2.3 การทดลองใช้แบบสอบถาม (Pilot Testing)

- นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงไปทดลองใช้กับบุคลากรทางการศึกษา 30 คน เพื่อทดสอบความชัดเจนของคำถามและประเมินระยะเวลาที่ใช้ในการตอบ

- จากผลการทดลองใช้ พบว่า ผู้ตอบสามารถเข้าใจคำถามได้ชัดเจน ไม่มีข้อผิดพลาดด้านโครงสร้างของแบบสอบถาม

2.4 การปรับปรุงแบบสอบถามก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริง

หลังจากการตรวจสอบ IOC และความเชื่อมั่น รวมถึงการทดลองใช้แบบสอบถาม ได้มีการปรับปรุงถ้อยคำให้ชัดเจนขึ้น ก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง 381 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้ ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 381 ชุด เพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเท่ากับจำนวนประชากรทั้งหมด ด้วยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แจกแบบสอบถามและชี้แจงพร้อมอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามอย่างถูกต้องให้ผู้ตอบแบบสอบถามทราบ รวมถึงชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้

2. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องและนับจำนวนให้เท่ากับจำนวนประชากรกรณีแบบสอบถามไม่ครบถ้วนหรือไม่สมบูรณ์ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามใหม่อีกครั้ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน

3. นำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคำนวณและวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยด้านการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ของบุคลากรทางการศึกษา ในภูมิภาคแห่งหนึ่งโดยภาพรวมนั้นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบอันดับที่ 1 คือ ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร รองลงมา คือด้านการมุ่งเน้นผู้เรียน ด้านภาวะผู้นำ ด้านการวางแผนกลยุทธ์ และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการจัดการกระบวนการ ตามลำดับ

2. คุณภาพการศึกษาสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ของบุคลากรทางการศึกษา ในภูมิภาคแห่งหนึ่ง โดย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รองลงมาคือด้านทักษะการจัดการและการทำงาน ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ผู้เรียน และอันดับสุดท้ายคือด้านทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ปัจจัยด้านการบริหารกับคุณภาพการศึกษาสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ของบุคลากรทางการศึกษา ในภูมิภาคแห่งหนึ่ง โดยภาพรวม มีค่าความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านการบริหารมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับคุณภาพการศึกษา เรียงตาม ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อันดับที่ 1 คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รองลงมาคือด้านทักษะการจัดการและการทำงาน ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ผู้เรียน และอันดับสุดท้ายคือ ด้านทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยด้านการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ของบุคลากรทางการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการบริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในด้าน การมุ่งเน้นบุคลากร ซึ่งเป็นปัจจัยที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด สะท้อนให้เห็นว่าการบริหารสถานศึกษามุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรเป็นสำคัญ ผ่านการฝึกอบรม ทรัพยากรสนับสนุน และโอกาสในการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ในโรงเรียนเอกชน บุคลากรถือเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการขับเคลื่อนคุณภาพของการศึกษา โรงเรียนเอกชนต้องการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ดังนั้น การลงทุนในบุคลากรผ่านการพัฒนาอาชีพและการเสริมสร้างขีดความสามารถจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บารินา มะแซ (2559) ปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนัฐยา พิพัฒน์นราธร, และนิษฐ์วดีจิโรจน์ภิญโญ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า การบริหารจัดการสู่ความเป็นเลิศของ โรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมากและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของทศม วรประวัติ (2565) รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเอกชนเพื่อส่งเสริมความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเอกชนเพื่อส่งเสริมความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มี องค์ประกอบ 8 ด้าน ได้แก่ 1) องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของบุคลากร 2) องค์ประกอบด้าน วัฒนธรรมองค์กร 3) องค์ประกอบด้านปัจจัยส่งเสริมองค์กรแห่งการเรียนรู้ 4) องค์ประกอบด้านการ ใช้เทคโนโลยีเพื่อเรียนรู้และพัฒนางาน 5) องค์ประกอบด้านกลยุทธ์องค์กร 6) องค์ประกอบด้าน กระบวนการปฏิบัติงาน 7) องค์ประกอบด้านการประเมินผล 8) องค์ประกอบด้าน ความเป็นองค์กร แห่งการเรียนรู้ผลการประเมิน พบว่า รูปแบบมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และมีความเป็น ประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

2. คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่าคุณภาพของโรงเรียนเอกชนถูกประเมินจากผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเป็นหลัก และสถานศึกษามีมาตรการในการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ เช่น การเรียนการสอนที่มีคุณภาพ การใช้เทคโนโลยีสนับสนุน และการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ที่เป็นเช่นนี้เพราะ โรงเรียนเอกชนต้องการสร้างความแตกต่างและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันกับโรงเรียนของรัฐ การส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจึงเป็นกลยุทธ์สำคัญที่ใช้ในการสร้างชื่อเสียงและความเชื่อมั่นจากผู้ปกครองและชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บารินา มะแซ (2559) ปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการบริหารของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิวัธต์ ศรีดำรง (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารสถานศึกษาสู่การเป็นโรงเรียนคุณภาพ: การศึกษาทฤษฎีฐานราก ผลการวิจัย พบว่า ลักษณะของโรงเรียนคุณภาพ คือ โรงเรียนที่ผู้บริหาร มีภาวะผู้นำจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการร่วมมือกันระหว่างบ้าน โรงเรียนและ ผู้ปกครองมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ผู้ปกครองและชุมชนยอมรับ และมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธันยพร มณีฉาย (2565) การบริหารโรงเรียนเอกชนสู่ความเป็นเลิศ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม

การศึกษาเอกชน พบว่า) การยืนยันแนวทางการบริหารโรงเรียนเอกชนสู่ความเป็นเลิศ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารกับคุณภาพการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการบริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพการศึกษาในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเฉพาะด้าน การมุ่งเน้นบุคลากรและภาวะผู้นำของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เป็นเช่นนี้เพราะ การบริหารที่ดีส่งผลต่อการพัฒนาโครงสร้างการเรียนการสอน ส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งเน้นคุณภาพ และเพิ่มประสิทธิภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บาร์นา มะแซ (2559) ปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการบริหารกับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามใน สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความสัมพันธ์ทางบวกค่อนข้างต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุเมธ งามนก (2561) การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในเขตภาคตะวันออก รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนสังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในเขตภาคตะวันออก มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฏชา บุญประไพ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรแห่งการเรียนรู้ กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัย พบว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานีมีความสัมพันธ์กันสูง อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

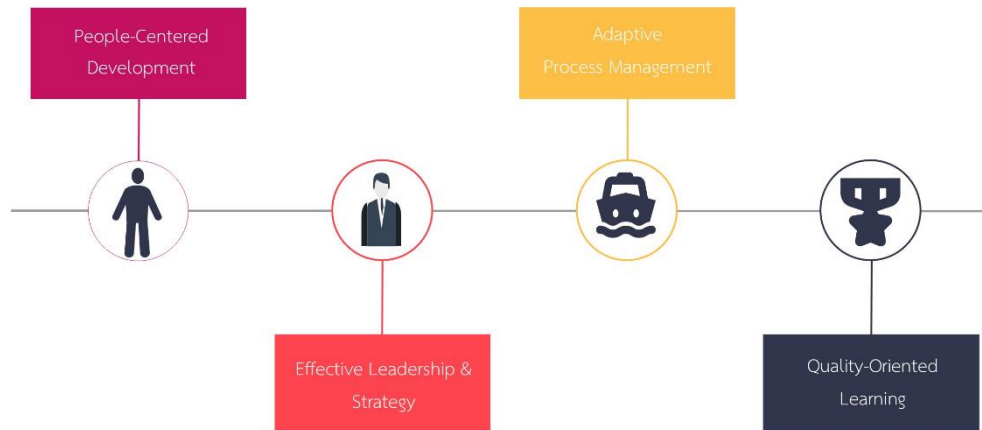
องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ โมเดล PEAQ ถูกออกแบบขึ้นเพื่อสรุปองค์ความรู้จากงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนเอกชน โดยประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ที่ทำงานร่วมกันเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ได้แก่

P ย่อมาจาก People-Centered Development หมายถึง การพัฒนาบุคลากรเป็นศูนย์กลาง
E ย่อมาจาก Effective Leadership & Strategy หมายถึง ภาวะผู้นำและกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ
A ย่อมาจาก Adaptive Process Management หมายถึง การบริหารจัดการที่ยืดหยุ่นและปรับตัวได้

Q ย่อมาจาก Quality-Oriented Learning หมายถึง การเรียนรู้ที่มุ่งเน้นคุณภาพ
ซึ่งสามารถแสดงเป็นแผนภาพได้ดังนี้

PEAQ MODEL

แผนภาพที่ 1 PEOQ MODEL

จากแผนภาพที่ 1 สามารถอธิบายรายละเอียดแต่ละองค์ประกอบของ PEOQ MODEL ได้ดังนี้

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการบริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพการศึกษา ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเฉพาะใน ด้านการมุ่งเน้นบุคลากรและภาวะผู้นำของผู้บริหาร ซึ่งมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมากที่สุด

การสังเคราะห์ข้อมูลจาก ค่าเฉลี่ยในแต่ละปัจจัย และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่ามี 4 องค์ประกอบหลักที่เชื่อมโยงกันอย่างมีนัยสำคัญ และเป็นปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญต่อคุณภาพการศึกษา โรงเรียนเอกชน ดังนั้น จากผลการวิจัยนี้ จึงพัฒนา "PEAQ Model" เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและบริหารจัดการสถานศึกษาเอกชน โดยองค์ประกอบของโมเดลประกอบด้วย

1. P – People-Centered Development (การพัฒนาบุคลากรเป็นศูนย์กลาง) พบว่า ปัจจัยด้านการมุ่งเน้นบุคลากร ได้คะแนนสูงสุดในปัจจัยด้านการบริหาร แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนเอกชนให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากร ผ่านการอบรมและพัฒนาอาชีพ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. E – Effective Leadership & Strategy (ภาวะผู้นำและกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ) พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีความสัมพันธ์กับคุณภาพการศึกษา บ่งชี้ว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์ และ ภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพ เป็นปัจจัยที่ทำให้โรงเรียนเอกชนสามารถพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศได้

3. A – Adaptive Process Management (การบริหารจัดการที่ยืดหยุ่นและปรับตัวได้) พบว่า ปัจจัยด้าน การจัดการกระบวนการ มีความสัมพันธ์กับ การเรียนรู้ของนักเรียน บ่งชี้ว่าโรงเรียนที่มีระบบการจัดการที่สามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลให้คุณภาพการศึกษาสูงขึ้น

4. Q – Quality-Oriented Learning (การเรียนรู้ที่มุ่งเน้นคุณภาพ) พบว่าคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญสูงสุด แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนที่เน้นการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ จะสามารถพัฒนาทักษะของนักเรียนให้มีความพร้อมสำหรับอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านการมุ่งเน้นบุคลากรและภาวะผู้นำของผู้บริหาร เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายควรออกแบบให้สอดคล้องกับผลการวิจัย เพื่อให้สามารถพัฒนาสถานศึกษาเอกชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1. นโยบายด้านการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า การมุ่งเน้นบุคลากร ได้รับค่าคะแนนสูงสุดในปัจจัยด้านการบริหาร แสดงให้เห็นว่าบุคลากรเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา ดังนั้น จึงควรกำหนด นโยบายพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา อย่างต่อเนื่อง เช่น การอบรมเชิงปฏิบัติการ การพัฒนา Soft Skills และการเรียนรู้ตลอดชีวิต และควรสนับสนุน สวัสดิการและแรงจูงใจในการทำงาน เพื่อลดอัตราการลาออกของครูในโรงเรียนเอกชน

2. นโยบายด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษา

จากผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีความสัมพันธ์กับคุณภาพการศึกษาในระดับปานกลาง ดังนั้น ผู้บริหารจึงควรมีการพัฒนา ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ (Strategic Leadership) และบริหารงานโดยใช้ Data-Driven Decision Making (DDDM) และควรมีการจัด โครงการฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะในการบริหารองค์กรการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

3. นโยบายด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

จากผลการวิจัย พบว่า คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะด้าน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น จึงควรสนับสนุน แนวทางการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Centered Learning) และการใช้เทคโนโลยีการศึกษา (EdTech) ควรมี ระบบการประเมินคุณภาพการศึกษา อย่างเป็นระบบ เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐาน

4. นโยบายด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการที่มีความยืดหยุ่นและทันสมัย

จากผลการวิจัย พบว่า การจัดการกระบวนการ เป็นปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในปัจจัยด้านการบริหาร จึงควรปรับปรุง โครงสร้างการบริหารจัดการให้มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวได้ตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง สนับสนุนการใช้ Total Quality Management (TQM) ในการบริหารคุณภาพโรงเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่าปัจจัยด้านการบริหารมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการศึกษาในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อจำกัดที่ควรนำไปพัฒนาในการศึกษาครั้งต่อไป เพื่อให้สามารถขยายผลและเพิ่มความลึกขององค์ความรู้ได้มากขึ้น ดังนี้

1. ควรศึกษา ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ เช่น เทคโนโลยีการศึกษา บริบททางสังคม และนโยบายระดับมหภาค ที่อาจมีผลต่อคุณภาพการศึกษา
2. ควรใช้ การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของโรงเรียนเอกชนทั่วประเทศ
3. ควรใช้ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interviews) กับผู้บริหารและครู เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา
4. ควรใช้ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริง
5. ควรศึกษา ความแตกต่างระหว่างโรงเรียนเอกชนกับโรงเรียนของรัฐ ในด้านปัจจัยการบริหาร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บรรณานุกรม

- ณัชชา บุญประไพ. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ทศม วรประวัติ, & จิตมา วรณศรี. (2564). แนวทางบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, 11(7), 2803-2814.
- ทิวดี ศรีดำรง. (2557). การบริหารสถานศึกษาสู่การเป็นโรงเรียนคุณภาพ : การศึกษาทฤษฎีฐานราก. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ธัญพร มณีฉาย. (2565). การบริหารโรงเรียนเอกชนสู่ความเป็นเลิศ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- นัฐยา พิพัฒน์นารธร, & นิษฐ์วดี จิรโรจน์ภิญโญ. (2561). การบริหารจัดการสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร. วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์, 5(1), 223 - 240.
- โนตะวัน กำหอม. (2559). การวิจัยทางการศึกษา (เล่ม 1). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ทีคอม.
- บาร์นา มะแซ. (2559). ปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปรัชญา เวสารัชช. (2545). หลักการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- รัชต์วรรณ กาญจนปัญญาคม. (2550). การศึกษางานอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ท็อป.
- วีรพจน์ ลือประสิทธิ์สกุล. (2542). TQM Living Handbook ภาคสาม คู่มือตรวจวินิจฉัยคุณภาพของระบบบริหาร บันไดก้าวแรกสู่บริษัทชั้นนำระดับโลก. กรุงเทพฯ: บริษัท พีพีอาร์ แอนด์ทีคิวเอ็ม คอนซัลแทนท์ จำกัด.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). *แนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุนิสา เศษะพานิช. (2548). *การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนเกี่ยวกับความเป็นเลิศด้านการศึกษา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สุทธนา อันเกียรติพงษ์. (2553). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการที่เป็นเลิศของโรงเรียนอนุบาลเอกชน*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเมธ งามนกนก. (2561). *การจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เนติกุลการพิมพ์.
- สุวรรณ ศรีบุรพาภิรมย์. (2543). *การบริหารโรงเรียนเอกชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Nunnally, J. C., & Bernstein, I. H. (1994). *Psychometric theory* (3rd ed.). New York, NY: McGraw-Hill.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2(2), 49-60.
- Taro Yamane. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). New York, NY: Harper & Row.